Голубонько-дівчинонько,
Зіронько моя!
Не питайся, моя мила,
Чого смутен я!
Живо-живо того смутку
І ти не минеш!..
Отоді ти, моя мила,
Мене спом'янеш…

Голубонько-дівчинонько,
Мій рожевий цвіт!
Ти весела, світом рада,
Тобі милий світ!..
Живо-живо світом знудиш,
Тяженько здихнеш…
Отоді ти, моя мила,
Мене спом'янеш!..

Гудуть пчоли коло тебе,
Ти, як лист, дрижиш…
Ти їх гониш, не одгониш
І сама біжиш…
Живо-живо під ті співи,
Як дитя, заснеш…
Отоді ти, моя мила,
Мене спом'янеш…

Ти затопиш очі в очі —
Очі не схибнуть!
Тобі дивно, що чужії
Від твоїх змигнуть…
Живо-живо сама глянеш —
І сама змигнеш.

Отоді ти, моя мила,
Мене спом'янеш…

Ти вітаєш, обіймаєш
Своїх і чужих!
Як дитина, ти, дівчино,
Ластишся до них…
Живо-живо од чужого
Руки одвинеш…
Отоді ти, моя мила,
Мене спом'янеш…

Прийде ранок — ти весела,
Других веселиш…
Прийде нічка — ти в постелі,
Як голубка, спиш…
Живо-живо цілі ночки
Оком не скинеш…
Отоді ти, моя мила,
Мене спом'янеш…